

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

Dato: 15. maj 2008
Kontor: Sundhedspolitisk kt.
J.nr.: 2008-1215-285
Sagsbeh.: mrni
Fil-navn: SUU S nr. 366 (alm. del)

Besvarelse af spørgsmål nr. 366 (Alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse den 13. maj 2008

Spørgsmål nr. 366:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 26. marts 2008 fra Høreforeningen, herunder særligt redegøre for, hvorfor man i forbindelse med kommunalreformen valgte denne konstruktion, jf. alm. del – bilag 265.”

Svar:

Høreforeningens landsformand Søren Dalmark har ved henvendelse af 26. marts 2008 og ved foretræde for Folketingets Sundhedsvalg givet udtryk for bekymring over, at kommunerne efter kommunalreformen har overtaget de tidligere amters finansieringsansvar i forbindelse med udlevering af høreapparat ved offentlig høreapparatbehandling på sygehus og bevillingen af offentligt tilskud til privat høreapparatbehandling hos godkendte forhandlere af høreapparater. Høreforeningen fremfører derfor ønske om, at høreapparatområdet placeres i sundhedsloven hos regionerne frem for i serviceloven hos kommunerne.

Jeg kan oplyse, at finansieringen af høreapparater altid har hørt under lov om social service, idet høreapparater er defineret som et hjælpemiddel. Det har kommunalreformen ikke ændret ved.

Før kommunalreformen var finansieringen en social, amtskommunal opgave, men da kommunerne efter reformen har overtaget amternes sociale opgaver er opgaven blevet kommunal.

Det er således bopælskommunen og ikke de nye regioner, der yder støtte til hjælpemidler, der kan afhjælpe varige følger af nedsat funktionsevne, lette den daglige tilværelse i hjemmet og er nødvendige for at udøve et erhverv. Som eksempler på hjælpemidler udover høreapparater kan nævnes kørestole og ortopædisk fodtøj.

Derfor bevilger bopælskommunen i henhold til lov om social service det offentlige tilskud til privat høreapparatbehandling hos godkendte forhandlere af høreapparater, hvis borgeren er henvist til høreapparatbehandlingen af en speciallæge i øre-, næse- og halssygdomme.

At kommunalbestyrelsen er bevillingsmyndighed betyder imidlertid ikke, at kommunen er frit stillet. Kommunen har pligt til at bevilge tilskuddet, når betingelserne er opfyldt. Hvis betingelserne er opfyldt har borgeren ret til at modtage offentligt tilskud af bopælskommunen. Det er bl.a. baggrunden for, at de godkendte forhand-

lere af høreapparater dels skal oplyse borgeren om, at det er en betingelse for at opnå offentligt tilskud, at der foreligger en henvisning fra en ørelæge og dels har pligt til at sikre, at det offentlige tilskud er bevilget af bopælskommunen inden høreapparatbehandlingen påbegyndes.

Det er i henhold til sundhedsloven regionerne, der er ansvarlige for den offentlige høreapparatbehandling på sygehusene, hvorimod selve høreapparatet også i disse tilfælde finansieres af patientens bopælskommune. Derudover medfinansierer kommunerne behandlingsudgiften på de regionale audiologiske sygehusafdelinger og høreklinikker.

Endelig kan jeg tilføje, at Socialministeriets vejledning af 5. december 2006 ikke indeholder indholdsmæssige ændringer på høreapparatområdet som følge af kommunalreformen.

Jeg finder på den baggrund ikke anledning til at ændre lovgivningen på høreapparatområdet, men vil følge udviklingen tæt i samarbejde med velfærdsministeren.